

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTEGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

maandag

10-06-2002

14:15 uur

lundi

10-06-2002

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail: publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail: publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de samenwerking tussen België en Nederland in het raam van het drugsverkeer" (nr. 7412) 1

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de autonome politieafhandeling" (nr. 7413) 3

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Ferdy Willems aan de minister van Justitie over "slachtofferhulp" (nr. 7440) 5

Sprekers: **Ferdy Willems, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Joseph Arens aan de minister van Justitie over "de uitvoering van het sociaal akkoord met betrekking tot de indiensttreding en de opleiding van het personeel in de strafinrichtingen" (nr. 7452) 9

Sprekers: **Josy Arens, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

SOMMAIRE

Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la collaboration belgo-néerlandaise dans le cadre du trafic de drogue" (n° 7412) 1

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le suivi policier autonome" (n° 7413) 3

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Ferdy Willems au ministre de la Justice sur "l'aide aux victimes" (n° 7440) 5

Orateurs: **Ferdy Willems, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Joseph Arens au ministre de la Justice sur "l'exécution de l'accord social au niveau du recrutement et de la formation des agents du personnel pénitentiaire" (n° 7452) 9

Orateurs: **Josy Arens, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

van

du

MAANDAG 10 JUNI 2002

LUNDI 10 JUIN 2002

14:15 uur

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.17 uur door de heer Fred Erdman, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.17 heures par M. Fred Erdman, président.

01 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de samenwerking tussen België en Nederland in het raam van het drugsverkeer" (nr. 7412)

01 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la collaboration belgo-néerlandaise dans le cadre du trafic de drogue" (n° 7412)

01.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat over de bestrijding van drugstrafieken. Ik heb u op 11 oktober 2000 al ondervraagd naar aanleiding van berichten die toen verschenen over problemen in de samenwerking tussen Nederland en België inzake de bestrijding van de drugstrafieken. U hebt op dat ogenblik gezegd dat er bepaalde moeilijkheden waren, al dan niet recent opgedoken. Er zou wel aan oplossingen worden gewerkt. We zijn nu meer dan een jaar verder. Ik had graag de stand van zaken gekend omdat, naar ik aanneem, de bestrijding van de drugstrafieken wellicht nog altijd een prioriteit van deze regering is. Het is belangrijk om weten op welke manier de grensoverschrijdende samenwerking betreffende deze materie wordt georganiseerd. Daarom zou ik u de volgende vragen willen stellen.

Ten eerste, hoe verloopt thans de samenwerking tussen Nederland en België inzake de bestrijding van drugstrafieken?

Ten tweede, is er een lijst opgemaakt van de problemen met bepaalde landen binnen de Europese Unie? In uw antwoord hebt u toen verklaard dat er niet alleen met Nederland problemen waren, maar ook met andere landen.

Ten derde, werkt men aan concrete oplossingen voor de moeilijkheden die zich in het verleden hebben voorgedaan of nog steeds voorkomen ten aanzien van onze buurlanden?

01.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Van Hoorebeke, het klopt dat u mij ruim een jaar geleden hebt ondervraagd over die vorm van samenwerking. Ondertussen is er beterschap ingetreden. Daarover wil ik duidelijk zijn. Er zijn echter toch ook nog een aantal mankementen vast te stellen. Die hebben voornamelijk betrekking op politieke informatie-uitwisseling waarvoor de doorstroming toch nog altijd niet gebeurt zoals zou moeten. Ik geef het volgende voorbeeld. Rogatoire opdrachten die Nederland

01.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): En octobre 2000 déjà, j'avais posé une question sur la collaboration belgo-néerlandaise en matière de lutte contre le trafic de drogue. Il s'était alors avéré que la collaboration entre les autorités judiciaires était loin d'être exemplaire. La situation s'est-elle améliorée depuis? À l'époque, le ministre avait promis des solutions structurelles.

Les autres pays européens sont-ils confrontés à des problèmes similaires? Quelles solutions y sont-elles envisagées?

01.02 Marc Verwilghen, ministre: Brièvement: la situation s'améliore mais des problèmes subsistent en ce qui concerne la coopération juridique avec les Pays-Bas. L'échange d'informations entre les services de police manque parfois de fluidité. Il est à noter, que lors

ons toezendt, zijn toch nog altijd onderhevig aan een soort van informatieafscherming, waardoor het voor de politiediensten nog altijd niet gemakkelijk is om de exacte omvang goed te kennen van de opdracht die hen wordt toevertrouwd. Daaraan moeten wij ongetwijfeld nog werken.

In algemene zin kan ik wel stellen dat er een positieve evolutie is ingetreden sinds eind 2000, zowel op het vlak van de communicatie als op het vlak van de respons bij wederzijds verzoek. In die optiek kan ik wijzen op drie toch wel duidelijke punten van vooruitgang.

Ten eerste, de nationale magistraat, ondertussen de federale procureur geworden, heeft een zesmaandelijks overleg met de Nederlandse landelijke officier van Justitie, dus met zijn tegenhanger. Dat overleg gaat over de samenwerkingsproblemen in het algemeen, dus dat is niet beperkt tot drugshandel alleen.

Ten tweede, de Belgische verbindingsofficier van de federale politie die in Den Haag is gevestigd, wordt regelmatig verzocht om de uitvoering van dossiers te vergemakkelijken of te bespoedigen. Zijn bijdrage wordt als zeer hulpvol omschreven. Het nationaal veiligheidsplan 2001-2002 is er onder meer op gericht om in het luik drugs de samenwerking met Nederland te verbeteren, in het bijzonder voor de problematiek van de handel van cocaïne en van de illegale aanmaak van synthetische drugs. Ook dat werpt zijn vruchten af.

Ten derde, in Nederland werden een landelijk en acht regionale ICC's opgericht bij de parketten, precies met het oog op de verbetering en bespoediging van de internationale rechtshulp. Hieruit kunnen wij toch een aantal voordelen plukken.

De samenwerking zal zonder twijfel meer optimaal verlopen, omdat er een duidelijke positieve evolutie bestaat in de gerechtelijke en politieke contacten tussen Nederland en België, niet alleen inzake drugs, ook in andere materies.

Wat het Europees grondgebied betreft, zal alle hoop gericht zijn op de verwezenlijking van het Europees aanhoudingsmandaat. De 32 materies zullen gezamenlijk moeten worden behandeld en zullen uiteraard slechts een stap voorwaarts zijn als er een echte politieke juridische samenwerking bestaat in die materies van strafzaken. Daaraan wordt volop gewerkt en wellicht zal ik nog voor het reces in staat zijn het wetsontwerp in te dienen. Ik kan u meedelen dat het af is, maar ik kan het in de Ministerraad nog niet indienen zolang in het Europees publicatieblad het kaderbesluit inzake het Europees aanhoudingsmandaat niet is gepubliceerd.

01.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb eruit begrepen dat de samenwerking verbeterd is, maar dat er nog moet worden gewerkt aan de manier waarop de rogatoire opdrachten worden geformuleerd. Moeten wij daaruit afleiden dat Nederland nog altijd niet echt bereid is om alle gegevens die men heeft over in dit verband belangrijke drugstrafieken over te maken aan België omdat men schrik heeft dat er misschien iets verkeerd zou gaan of dat België misschien met de eer zou gaan lopen? Daaraan moet zeker nog worden gewerkt.

de commissions rogatoires, les Pays-Bas ont tendance à dissimuler certaines informations.

On enregistre cependant des progrès depuis la fin de l'année 2000, tant sur le plan de la communication que sur celui de la réponse aux requêtes. Je citerai trois exemples illustrant cette tendance positive. Notre procureur fédéral général organise régulièrement une concertation avec son homologue néerlandais. Notre officier de liaison à La Haye fournit un travail particulièrement utile pour accélérer les dossiers. Aux Pays-Bas, 9 ICC (Centres de coordination internationale) ont été créés auprès des parquets pour améliorer la coopération judiciaire internationale. Je tiens également à souligner qu'un chapitre du Plan national de sécurité est consacré au trafic de drogue et à la coopération avec les Pays-Bas en la matière. Mais on peut bien entendu toujours faire mieux.

En ce qui concerne la collaboration des services de police au niveau européen, nous plaçons nos espoirs dans le mandat d'arrêt européen. En l'occurrence, je dispose d'un projet de loi que je souhaiterais encore déposer au Parlement avant les vacances parlementaires mais j'attends la publication au *Journal Officiel des Communautés européennes*.

01.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Si je comprends bien, les services néerlandais ne se montrent guère disposés à communiquer toutes leurs informations sur le trafic de drogue aux services belges dans le cadre des commissions rogatoires.

Ten tweede, u hebt zelf verwezen naar het Europese aanhoudingsmandaat en uw wetsontwerp terzake. Mijnheer de minister, ik had graag vernomen of het nog steeds de bedoeling is om dit Europese aanhoudingsmandaat in ons land van kracht te laten worden op 1 januari 2003. Er zijn nog steeds andere landen die deze maatregel op een later tijdstip willen invoeren. Waarom wil België dit onderscheid maken?

01.04 Minister **Marc Verwilghen**: Het aanvoelen van de gerechtelijke overheden in België is dat er in Nederland bij sommigen nog altijd een soort resistentie bestaat om alle inlichtingen te bezorgen zeker en vast wanneer de rogatoire opdrachten van hen uitgaan. De houding hangt af van de procureur-generaal met wie men te maken heeft. Er is met andere woorden nog een zekere schroom ook al is er een zekere verbetering vast te stellen.

Wat de inwerkingtreding van het Europese aanhoudingsmandaat betreft, kan ik het volgende zeggen. Er is op een bepaald ogenblik sprake geweest van een vijf- tot zestal landen die inspanningen zouden leveren om het aanhoudingsmandaat van kracht te laten worden vanaf 1 januari 2003. Men is daar ondertussen van afgestapt omdat er onvoldoende vooruitgang kan worden geboekt tussen de landen zodat de termijn te krap berekend is. We moeten ook vaststellen dat de Europese Commissie voor de publicatie in het Europees Publicatieblad op veilig wil spelen en slechts tot publicatie zal overgaan op het ogenblik dat men weet dat elk land een goed antwoord kan geven. De plannen die ooit bestaan hebben en die overigens niet van België uitgingen maar waarbij België zich desgevallend zou hebben aangesloten, zullen niet worden uitgevoerd.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de autonome politieafhandeling" (nr. 7413)

02 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "le suivi policier autonome" (n° 7413)

02.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook hierover heb ik u reeds in het verleden bepaalde vragen gesteld. Het is altijd goed op te volgen wat nadien met dergelijke zaken gebeurt. In een vroeger antwoord hebt u gezegd dat op dat ogenblik in bepaalde gerechtelijke arrondissementen nog een zekere terughoudendheid bestond wat de autonome politieafhandeling betrof. Ik weet niet wanneer de eerste projecten terzake gestart zijn. Als ik me niet vergis gebeurde dat het eerst voor het hof van beroep voor Oost- en West-Vlaanderen, en zijn andere gerechtelijke arrondissementen sindsdien gevolgd. De arrondissementen die al werken met autonome politieafhandeling evalueren die werkwijze in het algemeen als positief, in die zin dat – zoals trouwens de bedoeling was – de werking van de parketten erdoor verlicht wordt zodat zij prioriteit kunnen geven aan andere en wellicht belangrijker activiteiten.

Het verwondert me dus dat niet alle gerechtelijke arrondissementen werken met autonome politieafhandeling. Ik neem aan dat die niet

Le mandat d'arrêt européen doit-il toujours entrer en vigueur le 1er janvier 2003?

01.04 Marc Verwilghen, ministre: Le moins qu'on puisse dire est que nos autorités judiciaires ressentent une certaine réticence de la part des Néerlandais à fournir des renseignements, bien que la situation diffère d'un procureur à l'autre.

Plusieurs pays ne seront pas en mesure de respecter la date du 1er janvier 2003 pour l'entrée en vigueur du mandat d'arrêt européen. C'est également la raison pour laquelle la Commission européenne retarde l'annonce au Journal officiel.

02.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Dans certains arrondissements judiciaires, les services de police sont autorisés à traiter les plaintes de manière autonome, sans intervention du parquet. Ceux-ci peuvent dès lors consacrer le temps ainsi gagné à d'autres affaires. L'expérience s'avère globalement positive mais, dans certains arrondissements, cette procédure continue de rencontrer une certaine résistance. Quelles sont, concrètement, les pierres d'achoppement? Dispose-t-on déjà d'évaluations fiables? Dans l'optique de l'instauration intégrale

overall onmiddellijk kan worden ingevoerd maar er moet toch gewerkt worden aan de volledige invoering ervan in alle arrondissementen. Het zou dus nuttig zijn van u te vernemen waar de autonome politieafhandeling nu wel of niet wordt toegepast.

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn concrete vragen. Ten eerste, in welke gerechtelijke arrondissementen is de autonome politieafhandeling nog niet van toepassing en wat zijn de redenen daarvoor?

Ten tweede, is er al een officiële evaluatie geweest in de arrondissementen waar de autonome politieafhandeling wordt toegepast? En wat zijn de resultaten van die evaluatie?

Ten derde, zal het systeem gehandhaafd blijven en eventueel uitgebreid worden?

Ten vierde, heeft de invoering van dat systeem geleid tot een efficiëntere en snellere werking van de diensten van de procureur des Konings? Heeft het geleid tot een terugdringen van de parketachterstanden?

02.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, mijn antwoord aan de heer Van Hoorebeke kan kort zijn. U zult dadelijk begrijpen waarom.

Ten eerste, er is geen eenduidige toepassing van de autonome politieafhandeling in de verschillende gerechtelijke arrondissementen. Ik moet vaststellen dat de meeste gerechtelijke arrondissementen, en zeker die met enige omvang, daarvan gebruikmaken. Sommige doen dat voor correctionele zaken in het algemeen, andere doen dat voor de afwikkeling van verkeerszaken. Er is dus geen uniforme toepassing. Ik ben voorstander om dit zoveel mogelijk door te drijven. Ik moet vaststellen dat de autonome politieafhandeling in Vlaanderen meestal ruim wordt geïnterpreteerd. In het zuiden van het land beperkt men zich meestal tot verkeer.

In elk geval heb ik een overkoepelende evaluatie gevraagd, een soort van wetenschappelijk onderzoek met als titel: Opportuniteit en effectiviteit van de autonome afhandeling op het niveau van de politiediensten. Dit wordt door de professoren Ponsaerts en Kharthuivers uitgevoerd. Het is een officieel onderzoek dat door de federale diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden werd aangevraagd, het vroegere DWTC. Dat onderzoek werd gestart op 1 februari 2001 en staat onder monitoring van de dienst Strafrechterlijk Beleid die deel uitmaakt van de begeleidingscommissie die de problematiek opvolgt. Het eindrapport wordt op 31 januari 2003 verwacht. De werkzaamheden terzake zijn dus halfweg. Dat heeft mij in staat gesteld te zien dat er daadwerkelijk een belangrijke vooruitgang is vast te stellen.

Na afronding van dit officieel wetenschappelijk onderzoek zullen de resultaten in een publicatie worden vrijgegeven. Dan is het mijn bedoeling om het college van procureurs-generaal definitief de opdracht te geven om een uniforme toepassing over het hele grondgebied tot stand te brengen. Dat zijn de gevolgen geweest van de vragen die u vroeger hebt gesteld.

du traitement policier autonome, il faut faire en sorte de vaincre ces résistances. Quelles initiatives le ministre va-t-il prendre à cet effet? Le système a-t-il une incidence bénéfique sur l'arriéré du parquet?

02.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Le système du suivi autonome policier est, en effet, destiné à réduire la charge de travail des parquets et il est dès lors souvent accueilli très favorablement. Je fais observer que le système n'est pas du tout appliqué de manière uniforme. Ainsi, les arrondissements flamands ont tendance à interpréter la notion plus largement – ils traitent aussi des dossiers correctionnels suivant ce système – alors qu'au sud du pays, on a tendance à ne traiter que les dossiers de circulation routière. Les procureurs suivent le système en permanence pour éviter des problèmes lors de la mise en oeuvre. Les professeurs Ponsaerts et Cartuyvels ont procédé à une évaluation scientifique générale sous la forme d'une étude de l'opportunité et de l'efficacité du suivi autonome policier. Cette étude a été entamée le 1er février 2001, à la demande des Services fédéraux des affaires scientifiques, techniques et culturelles. Le service de politique criminelle fait partie de la commission d'accompagnement. L'étude est toujours en cours et doit être terminée le 31 janvier 2003. Sur base du rapport final, le

Het rechtstreeks gevolg is dat men daarover wetenschappelijk onderzoek heeft opgestart.

Collège des Procureurs-Généraux décidera de la généralisation et de l'uniformisation du système de suivi autonome policier.

02.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, ik meen dat dit inderdaad een heel goede werkwijze is, vooral omdat u vandaag nog aanstipt dat – zoals in het verleden – per gerechtelijk arrondissement toch een verschillende toepassing wordt gemaakt van de mogelijkheid die aan de parketten terzake wordt geboden. Uit die studie zullen we wellicht nuttige richtlijnen kunnen halen om het project in de toekomst uit te breiden of te wijzigen. Als de studie er is en u tot conclusies zult komen, hoop ik de gelegenheid te krijgen om over dit belangrijk punt in de commissie van gedachten te wisselen. Ik neem aan dat u dit zult beamen.

02.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): A mon estime, il s'agit-là d'une excellente initiative. L'étude permettra d'établir des directives en vue de l'extension et de la rationalisation du système. J'espère que cette question fera encore l'objet d'échanges de vue au sein de cette commission.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Vraag van de heer Ferdy Willems aan de minister van Justitie over "slachtofferhulp" (nr. 7440)
03 Question de M. Ferdy Willems au ministre de la Justice sur "l'aide aux victimes" (n° 7440)

03.01 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil beginnen met de stelling dat slachtofferhulp een absolute noodzaak is. Ik zal hier nu niet uitleggen hoe slachtofferhulp werkt. Iedereen weet wie dat dossier volgt. Ik heb er wel een aantal vragen over.

03.01 Ferdy Willems (VU&ID): L'aide aux victimes est une nécessité, comme la classe politique l'a unanimement reconnu dans les années 80 et 90, à l'époque où les tueurs du Brabant et Marc Dutroux ont fait parler d'eux. Il semblerait malheureusement que ces projets récoltent de moins en moins de soutien, à présent que l'attention des médias s'est relâchée. Pour le ministre, les pouvoirs locaux n'ont qu'à trouver une solution concernant les initiatives existantes. Des partenaires tels que la police ignorent ce qui va se passer désormais.

Mijn eerste bedenking is de volgende. Dit dossier lijdt aan wat ik "de Belgische ziekte" noem. Er is een probleem waarvoor projecten worden gecreëerd. Die projecten betekenen geld, personeel, infrastructuur en wetgeving. Enkele jaren later is het probleem uit de actualiteit en wordt het project afgeschaft. Het resultaat is dat de lokale overheden ermee blijven zitten en dat het probleem verre van opgelost is. In dit geval is het ook zo gegaan. In de jaren '80 bestond het probleem van de bende van Nijvel en in de jaren '90 dat van Dutroux. Daarbij kwamen veel emoties los. Er werden cijfers en gegevens verwacht, maar vooral daden. De slachtofferhulp kwam eraan en werd opgericht. Nu wordt de slachtofferhulp echter afgeschaft of komt ze op zijn minst ernstig in het gedrang.

Il serait vain de se retrancher derrière des arguments d'ordre budgétaire. En termes financiers, 10 équivalents temps-plein représentent une paille pour le département de la Justice. Je constate donc surtout un manque de volonté politique. Le ministre Verwilghen affirme que l'aide aux victimes ressortit à la compétence des Communautés, la ministre flamande Vogels prétend en revanche que la suppression des projets concernant l'aide aux victimes n'a fait l'objet d'aucune concertation et estime qu'il existe

De ironie van het lot wil dat de minister van Justitie de ex-voorzitter is van de commissie-Dutroux en dat de Vlaamse minister van Welzijn zichzelf als zeer progressief en zeer feministisch typeert. De ontreddering is groot, want de miserie is zo mogelijk nog groter als voordien. Ook de partners van slachtofferhulp, de politie en het gerecht, vragen zich af waar we nu eigenlijk staan. Wij staan terug op nul en zelfs onder nul. Concreet gaat het eigenlijk om een klein probleem van tien voltijdse equivalenten voor een bedrag van ongeveer 276.000 euro. Gezien in termen van de nationale begroting zijn dat nootjes. Er is ook een juridische benadering. De wet van 11 april 1999 maakt een samenwerkingsakkoord tussen de Belgische staat en de Vlaamse Gemeenschap terzake mogelijk. Ik citeer daarover uit een tekst die uw medewerkers bezorgden aan Jan Peeters in antwoord op zijn vraag over hetzelfde onderwerp. "Wij zouden moeten komen tot een naadloze overgang, die gewaarborgd moet worden, tussen federaal en Vlaams niveau."

Op 26 maart 2001 komt er met Justitie, Binnenlandse Zaken en het Vlaams ministerie van Welzijn een protocolakkoord tot stand. Daar zit het probleem niet. Er is een wetgeving voor, maar er is wel een politiek probleem. Ik heb het gevoel dat de politieke wil ontbreekt. Men zou dit met politieke wil kunnen oplossen, maar om een of andere reden schijnt die wil er niet te zijn. In de teksten kan men een serie wederzijdse beschuldigingen vaststellen.

Mijnheer de minister, in uw antwoord op 7 maart aan de heer Peeters, zegt u letterlijk: "Ik hoop dat de gemeenschapsminister van Welzijn het belang van de projecten zal inzien en dat zij ze zal uitvoeren." U citeert ook uitvoerig uit het akkoord: "Indien uit een analyse van de bestaande toestand blijkt dat bepaalde voorzieningen worden gesubsidieerd van activiteiten die tot het bevoegdheidsterrein van de andere overheid behoren, dan zal deze financiering worden overgenomen door de bevoegde overheid." U zegt een jaar op tijd te zijn, dat zij ervan op de hoogte zijn en dat zij dus hun plan kunnen trekken.

U zegt verder: "In de pers wordt er gewag gemaakt van een ruzie tussen mij en mijn collega Vogels. Ik ontken ten stelligste dat dit het geval is, tenzij een loyale uitvoering van het protocolakkoord van mijn kant voor haar problemen zou stellen. Ik zou dat dan ook graag van collega Vogels vernemen." Dat zijn toch wel vrij scherpe bewoordingen.

Een week later wordt mevrouw Vogels in het Vlaams Parlement door vier Vlaamse parlementsleden geïnterpelleerd. Zij geeft een heel andere versie van de feiten. Zij zegt: "In februari 2002 heb ik een brief gestuurd aan de federale minister van Justitie. In die brief heb ik mijn beklag gedaan over het feit dat er geen enkele vorm van overleg heeft plaatsgevonden voordat de zogenaamde projecten "Burgers voor burgers" werden stopgezet. De minister van Justitie beweert dat er een onvoldoende wettelijke basis is. Ik betwist dat. Ik verwijs naar de wet van 30 maart 1994, Titel 9, hoofdstuk 1, artikel 69, waaruit zou blijken dat u dat wel zou kunnen financieren."

In mensentaal betekent dit dat twee ministers mekaar brieven schrijven. De administraties schrijven brieven en verwijzen daarvoor elk naar een andere wetgeving. Zij spelen pingpong met als slachtoffer het platgedrukte pingpongballetje, namelijk de slachtoffers. Zij zijn immers de sigaar van het gebrek aan overleg. Ook de publieke opinie is het slachtoffer want op die manier wordt opnieuw voedsel gegeven aan degenen die zeggen dat voor de dader alles kan terwijl voor de slachtoffers niets kan. Die mythe wordt opnieuw instandgehouden terwijl in de teksten tientallen passages zijn terug te vinden waarin men het heeft over overleg tussen beide ministers.

Als ik dit punt vandaag toch op de agenda heb laten plaatsen ondanks de vraag om dit niet te doen, dan heb ik daarvoor een aantal heel goede, steekhoudende redenen. Er is het belang van de zaak. Slachtofferhulp kan men niet in de kou laten staan. Lees de brief van de dienst Slachtofferhulp in Dendermonde. Ik heb ook de indruk dat op 1 juli 2003 deze dienst op straat zal staan. De projecten zullen zijn afgeschaft.

une base légale suffisante pour justifier le financement de cette matière par le fédéral. Bien qu'un accord entre l'Etat et la Communauté flamande prévoit une collaboration sans hiatus entre les services de ces deux niveaux de pouvoir, des citoyens innocents font les frais de cette partie de ping-pong politique. Comment sortir de l'impasse?

Le financement de l'ensemble des projets prendra fin le 1er juillet 2003. La ministre Vogels aurait dû rendre un rapport d'évaluation au mois de mars 2002. L'a-t-elle déjà fait?

Le budget est confectionné à cette époque de l'année. Le moment est dès lors opportun pour examiner la question du financement ultérieur de l'aide aux victimes.

Il est vain de se renvoyer mutuellement la balle. Je demande au ministre Verwilghen de prendre l'initiative d'organiser une concertation avec la ministre Vogels. Si celle-ci refuse de financer les projets concernés, le ministre permettra-t-il qu'ils aillent à vau-l'eau?

Je souhaiterais conclure en indiquant que, sur ce plan aussi, l'arrondissement judiciaire de Termonde, qui n'est tout de même pas sans importance, est traité en parent pauvre.

Vlaams minister Vogels heeft steeds gezegd dat ze in maart 2002 een evaluatierapport zou ontvangen. Misschien is dit rapport er al zodat we het kunnen gebruiken. Het is nu het moment om voorstellen terzake te doen. Op dit ogenblik worden de begrotingen voorbereid. Met suggesties komen aandragen als de begroting reeds is opgesteld, is vijgen na Pasen.

Mijnheer de minister, als dit gesprek niet vlot verloopt – dat is nog een eufemisme – vraag ik u om in dit kleinschalige doch belangrijke dossier gesprekken aan te knopen met uw collega van de Vlaamse regering, mevrouw Vogels. Het kan niet dat men wederzijds blijft schermen met allerlei teksten. Er moet tenslotte eentje de slimste zijn. Ik hoop dat u dit zult zijn in het belang van het dossier. Mevrouw Vogels heeft aan de sector reeds laten weten dat er weinig kans bestaat op geld. Hebt u van mevrouw Vogels reeds die quasi weigering mogen vernemen? Zij zegt immers dat er geen geld is.

Als zij niets doet, zult u dan ook niets doen? Dan zitten we met twee ministers die gewoon toekijken en er gebeurt niets.

Zal dat dan ook het lot zijn van andere projecten terzake? Er lopen ook nog een dossier over herbemiddeling en een dossier over neutrale ontmoetingsruimten. Zullen die hetzelfde lot delen?

Tot slot nog een concrete vraag. Uit de documentatie van Welzijnszorg Dendermonde blijkt dat Dendermonde weer achtergesteld wordt ten opzichte van andere gerechtelijke arrondissementen. Ik herinner u aan de interventies van collega Van Parys en van mezelf over het aantal magistraten daar. Ik als Dendermondenaar wil u als gewezen Dendermondenaar vragen dat dit probleem zou worden opgelost. Deze laatste vraag is ondergeschikt aan mijn hoofdvraag want het gaat er mij niet om de eigen stad te bevoordelen, wel om het hele dossier vlot te krijgen.

03.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Willems, mijn antwoord zal kort zijn omdat er eigenlijk bijzonder weinig te zeggen valt. Het zou volstaan te verwijzen naar het antwoord dat ik aan collega Peeters gegeven heb.

Ik keer even terug naar de omstandigheden waarin dat dossier het daglicht heeft gezien. Dat is gebeurd naar aanleiding van de feiten die u hebt aangestipt, onder meer de zaak-Dutroux. De aanbeveling van de parlementaire onderzoekscommissie luidde dat men een onderscheid moet maken tussen drie zaken. Ten eerste, het slachtofferonthaal, dat georganiseerd is bij de parketten en een federale bevoegdheid is. Ten tweede, de slachtofferhulp. En ten derde, de slachtofferbegeleiding. Slachtofferhulp en -begeleiding zijn duidelijk materies die door diezelfde parlementaire onderzoekscommissie omschreven heeft als gemeenschapstaken.

Dat is dus het uitgangspunt. Er zijn terzake een aantal projecten opgestart en men wist dus dat de gemeenschappen op een bepaald ogenblik verantwoordelijkheid moesten dragen. Dat stond buiten kijf en het is trouwens nog eens neergeschreven in het protocolakkoord van 26 maart 2001. Tot daartoe rijst dus geen enkel probleem. De afspraken zijn klaar en duidelijk. Toch heb ik de indruk dat we aan het verzeilen zijn in dezelfde situatie als die inzake de gesloten instellingen in de gemeenschappen. Ook daar kan men zich de vraag

03.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Je n'ai pas grand chose à ajouter à la réponse que j'ai fournie à une question analogue de M. Peeters. Dans les recommandations de la commission d'enquête parlementaire sur l'affaire Dutroux, une différence était clairement établie entre l'accueil des victimes, qui relève de la responsabilité des parquets et de la police fédérale, et l'aide et l'accompagnement des victimes, qui ressortissent à la compétence des Communautés. Le protocole d'accord du 26 mars 2001 confirme cette répartition des compétences.

Malheureusement, ce dossier s'engage en effet dans la même voie que celui des institutions fermées des Communautés. Il serait regrettable de devoir contraindre les Communautés de

stellen wie uiteindelijk de verantwoordelijkheid op zich moet nemen. Vandaar het initiatief dat men de Everberg-wet is gaan noemen. Het zou spijtig zijn als we ook voor dit dossier tot zo'n initiatief gedwongen zouden worden want dit dossier is per definitie een materie die door de gemeenschappen moet worden geregeld.

Om geen enkel misverstand te laten ontstaan, heb ik onmiddellijk, en zelfs vooraf, als een goede huisvader, aan de betrokken instellingen laten weten wat er op til was. Tegelijkertijd heb ik er hun aandacht op gevestigd dat tegen 2003 de situatie zal veranderen en men dus tijdig de nodige maatregelen moet treffen. Ik kan alleen maar hopen dat dit effectief zal gebeuren. Anders wordt het, zoals u zei, een problematische aangelegenheid. Wat gecreëerd is, beantwoordt volledig aan de nood op het terrein. De invulling ervan moet nu echter door de gemeenschappen gebeuren. Daar kan men niet onderuit.

Wat Dendermonde betreft, kan ik u zeggen dat er intussen heel wat maatregelen getroffen zijn. U weet dat er niet alleen assistentie wordt verleend door het hof van beroep maar dat aan Dendermonde ook een aantal toegevoegde rechters werd toegekend. Onlangs nog is er een dossier inzake de uitbreiding gekomen, nog afgezien van de uitbreiding van het wettelijk kader die nodig is en waarvoor nu de nodige stappen worden gedaan. Ik denk dus niet dat Dendermonde binnenkort nog reden tot klagen zal hebben.

De **voorzitter**: Dendermonde krijgt blijkbaar meer dan de grote arrondissementen.

03.03 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, Dendermonde is een van de grote arrondissementen van België.

De **voorzitter**: Wat de uitgestrektheid betreft.

03.04 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik ben blij dat de minister u antwoordt zodat ik het niet moet doen. Het klopt wat hij zegt. Wat de uitgestrektheid betreft, wat het aantal dossiers betreft, wat de graad van criminaliteit betreft, lijken de cijfers inderdaad in die richting te wijzen.

Mijnheer de minister ik dank u voor uw antwoord. Niemand betwist, ook minister Vogels niet, dat de Vlaamse Gemeenschap terzake bevoegd is. In de protocolakkoorden staan mogelijkheden voor een naadloze overgang, zoals u dat zelf hebt genoemd. Mevrouw Vogels betwist wel dat u helemaal geen middelen zou hebben. U hebt terecht verwezen naar het dossier van de gesloten instellingen en u hebt gezegd dat we diezelfde weg opgaan. Ik vrees dat dit inderdaad zo is. U hebt de gemeenschappen inderdaad een jaar vooraf gewaarschuwd. Ik stel echter vast dat u net als de gemeenschapsministers beweert het grote gelijk aan uw kant te hebben maar dat er in de praktijk niets gebeurt.

Ik zou u als wijze huisvader toch willen vragen dat u of uw diensten – iemand moet de slimste zijn – concreet met de diensten van mevrouw Vogels overleggen omdat dit eenvoudigweg niet kan. Ik ben ervan overtuigd dat, als u die stap zet, wij hier iets kunnen losmaken. Dit dossier dreigt vast te lopen. Als ik de teksten van mevrouw Vogels lees, schijnt zij gelijk te hebben. Als ik u hoor, hebt u gelijk. U kunt beiden gelijk hebben. Het grote slachtoffer is echter Slachtofferhulp

prendre à cœur leurs obligations.

J'ai clairement annoncé toutes les décisions prises en matière d'aide aux victimes. Il est clair depuis longtemps que la situation changera en 2003 et que de nouvelles mesures seront nécessaires.

En ce qui concerne Termonde, il me semble que, dans l'intervalle, de nombreuses initiatives ont été prises afin d'améliorer la situation de cet arrondissement judiciaire. Ainsi, des juges de complément y ont été affectés et le cadre légal a été élargi.

03.04 **Ferdie Willems** (VU&ID): Nul ne conteste que l'aide et l'accompagnement des victimes ressortissent à la compétence des Communautés. Le protocole d'accord prévoit néanmoins une transition sans discontinuité entre l'aide aux victimes assurée par les services fédéraux, d'une part, et communautaires, de l'autre.

Les deux niveaux de pouvoir estiment avoir raison. Dans la pratique, rien n'est mis en œuvre pour assurer la poursuite des projets d'aide aux victimes. Je réitère ma requête à l'égard du ministre afin qu'il prenne une initiative de concertation. L'impact financier de cette affaire est en effet limité.

en dat, mijnheer de minister, dat kan toch niet.

Ik vraag u dus om uw groot gelijk opzij te durven zetten en de discussie ten gronde aan te gaan om een oplossing voor het probleem te krijgen. Dit moet met politieke wil in deze relatief kleine aangelegenheid mogelijk zijn. Dat is mijn aanvoelen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

De **voorzitter**: De vraag nr. 7435 van de heer Tony Van Parys werd in plenaire vergadering gesteld.

04 Question de M. Joseph Arens au ministre de la Justice sur "l'exécution de l'accord social au niveau du recrutement et de la formation des agents du personnel pénitentiaire" (n° 7452)

04 Vraag van de heer Joseph Arens aan de minister van Justitie over "de uitvoering van het sociaal akkoord met betrekking tot de indiensttreding en de opleiding van het personeel in de strafinrichtingen" (nr. 7452)

04.01 Josy Arens (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, l'accord social négocié le 23 mai 2002 avec les représentants des syndicats des établissements pénitentiaires était attendu avec impatience par tous les acteurs de terrain, ainsi que par tous les politiques. La situation était en effet devenue à ce point dramatique dans nos prisons qu'une solution en termes de moyens humains et autres s'imposait dans les plus brefs délais. L'accord social prévoit une série de mesures que je me contenterai de citer:

- le remplissage complet des cadres de surveillance en juillet 2002;
- l'organisation d'une épreuve de recrutement pour le personnel paramédical;
- des mesures pour les cadres psychosocial et administratif;
- la prolongation du régime des 36 heures/semaine;
- une modification du système de congé préalable à la pension dès 2004 et
- une modification des indemnités de nuit et du samedi.

Je me limiterai ici aux problèmes relatifs aux conditions de recrutement du personnel pénitentiaire, à la formation de celui-ci et à sa sensibilisation aux problèmes auxquels celui-ci se trouve quotidiennement confronté.

Outre les mesures de recrutement promises par le gouvernement en termes d'engagement de personnel, mes questions portent davantage sur les perspectives concernant la qualité de travail des agents pénitentiaires et leur formation tant au début de leur profession que tout au long de celle-ci face aux différentes tâches très difficiles qui leur incombent. En l'occurrence, je vise non seulement le personnel administratif mais je songe également au personnel psychosocial et au personnel paramédical dont les missions sont fondamentales pour une gestion efficace des prisons.

Ma première question concerne les conditions de recrutement du personnel pénitentiaire. L'accord social prévoit l'organisation d'un examen de recrutement pour augmenter le cadre paramédical dans les prisons. J'aimerais savoir ce qu'il en sera pour les autres catégories du personnel pénitentiaire.

La qualification du personnel psychomédical et administratif est

04.01 Josy Arens (cdH): Het sociaal akkoord dat na onderhandelingen met vertegenwoordigers van de vakbonden van het gevangenispersoneel werd gesloten, heeft met name betrekking op de indienstnemingsvoorwaarden en de opleiding van het personeel.

Zo wordt voorzien in een indienstnemingsexamen teneinde de formatie van het paramedisch personeel in de gevangenis uit te breiden. Hoe zit het met de overige categorieën van het personeel van de strafinrichtingen? Welke voorwaarden zullen gelden met betrekking tot de indienstneming van de diverse categorieën van personeelsleden, gelet op het feit dat de bekwaamheid van het personeel van essentieel belang is?

Wordt naar een betere professionele begeleiding van het personeel van de strafinrichtingen gestreefd? In dat verband dient rekening te worden gehouden met het wetsvoorstel waarvan professor Dupont de inspirator is. Hoe zit het daarmee?

essentielle: prévention et gestion des crises au quotidien, organisation d'une vie communautaire orientée vers le réapprentissage des valeurs de vie en société, suivi psychosocial des détenus, etc. A ce titre, quelles seront les conditions de recrutement pour les différentes catégories d'agents composant le personnel pénitentiaire?

Ma deuxième question est tout aussi fondamentale. S'oriente-t-on vers un meilleur encadrement professionnel des agents pénitentiaires, que ce soit avant qu'ils n'entrent réellement en fonction ou tout au long de leur parcours professionnel? Cela implique nécessairement de s'attarder sur la question de ce que l'on attend des différentes catégories d'agents pénitentiaires.

Je pense que l'examen de la proposition de loi Dupont est un instrument qu'il ne faut pas négliger. Monsieur le président, j'ai vraiment l'impression – sauf si elle a été examinée durant la réunion du week-end à laquelle je n'ai pas participé – que la majorité ne souhaite pas que cette proposition de loi évolue alors que, pour nous, elle est essentielle.

Je m'interroge donc sur les perspectives réelles de formation initiale et continue des agents du personnel pénitentiaire dans l'avenir.

En conclusion, monsieur le ministre, peut-on s'attendre à ce qu'une véritable politique de recrutement professionnel et de formation adéquate du personnel pénitentiaire voie le jour dans la foulée de l'accord social négocié le 23 mai dernier?

04.02 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, monsieur Arens, la condition de recrutement qui diffère de la condition ordinaire pour les fonctionnaires est, en réalité, que l'agent pénitentiaire doit travailler dans un système d'équipe. En revanche, il existe un règlement, calqué sur celui en vigueur dans le secteur privé en matière d'indemnités pour les prestations de nuit et de week-end.

Afin de permettre aux agents d'accomplir correctement leur mission, la direction générale des établissements pénitentiaires prévoit, outre une formation "on the job" indispensable pour travailler dans un tel milieu, une formation de base à Bruges pour les néerlandophones et à Lantin pour les francophones.

Chacun de ces centres peut dispenser chaque mois une formation de base à 40 agents pénitentiaires nouvellement engagés.

Les agents déjà en service en tant que contractuels reçoivent une formation réduite de deux semaines lorsqu'ils deviennent statutaires et une formation de perfectionnement est prévue pour tous les agents selon les nécessités. Celle-ci est organisée par thème comme, par exemple, la formation sur le contrôle de l'accès lors de l'utilisation d'un nouveau système d'accès. Ceci démontre qu'avec une souplesse assez grande, il est possible de travailler dans la foulée de l'accord qui a été conclu entre le monde pénitentiaire et le gouvernement.

Sur ce point, nous avons déjà fait nos preuves dans le passé. Des possibilités s'offrent à nous et elles seront utilisées. J'y veillerai.

04.02 **Minister Marc Verwilghen:**

De indienstnemingsvoorwaarde, die verschilt van de gewone voorwaarden die gelden voor ambtenaren, is dat de penitentiare beambte in ploegendienst moet werken. Er bestaat een reglement dat gemodelleerd is naar de regeling die in de privésector wordt toegepast met betrekking tot de vergoedingen voor nacht- en weekendprestaties. Om de beambten in staat te stellen hun taak uit te oefenen, voorziet het Directoraat-Generaal Strafinrichtingen, behalve in een "on the job"-opleiding, ook in een basisopleiding te Brugge en Lantin voor nieuw in dienst genomen beambten. De beambten die al waren aangeworven met een arbeidsovereenkomst krijgen een beperkte opleiding van twee weken als ze statutair worden. Indien nodig wordt ook gezorgd voor een voortgezette opleiding, per thema. Daaruit blijkt dat we met enige soepelheid in het

Le **président**: Monsieur Arens, puisque vous m'avez interpellé, je vous informe que nous avons regretté votre absence durant le week-end. En tout cas, nous avons voté pas mal de textes.

En ce qui concerne la proposition que j'appellerai «Dupont», vous n'êtes pas sans savoir la raison du retard. Vous posez la question au sujet de l'accord social. Au moment des grèves dans les prisons, nous avons projeté d'entendre le personnel à tous les niveaux au sujet de cette proposition. La commission considérait unanimement que le moment n'était pas des plus opportuns pour auditionner, en pleine grève, les personnes sur une proposition qui, en fait, ne s'affirmera que dans le futur.

Entre-temps, l'accord intervenu et les grèves terminées, j'ai fait prendre des contacts avec l'administration compétente, afin d'organiser l'audition que nous avons prévue. Celle-ci aura probablement lieu avant la fin du mois. Aussi, ne nous dites pas que nous n'avancons pas! Certes, nous avançons pas à pas, mais aux conditions convenues sur proposition des rapporteurs en la matière. Ce n'est qu'après avoir entendu le personnel qu'il conviendra de décider dans quelle mesure une visite à des institutions étrangères est encore nécessaire et que nous pourrons reprendre nos sessions thématiques, comme je les ai appelées, à savoir les volets spécifiques de la proposition, ainsi que nous l'avons fait avec les premiers articles de la proposition en collaboration avec le professeur Dupont sur les orientations générales de la proposition.

Donc, nous ne considérons pas qu'il y ait retard en tant que tel. Le léger retard d'un mois est dû aux circonstances. En effet, nous voulions permettre au ministre de parvenir à la paix sociale dans les prisons avant d'entamer les discussions sur un autre thème.

04.03 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, je voudrais encore apporter une petite précision. M. Arens aura probablement pris connaissance, dans «Le Vif-L'Express», du fait que la poursuite des travaux de la commission Dupont ne pourra reprendre que si la loi sur les quotas existe. Vous aurez constaté que l'examen de celle-ci figure à l'agenda des semaines à venir. Elle sera donc certainement abordée. Lorsque nous en aurons terminé, nous pourrons continuer dans la foulée.

04.04 Josy Arens (cdH): Monsieur le ministre, je vous remercie pour ces réponses. Néanmoins, je voudrais insister sur la formation initiale des gardiens de prison notamment. On me signale fréquemment qu'ils sont débordés et qu'ils n'ont pas le temps de suivre cette formation. Parmi eux, certains sont déjà en place et ont appris le métier sur le tas. Or, après deux années de travail, ils n'ont pas encore suivi cette formation. La question est donc délicate. Aussi, soyons clairs! Après avoir rencontré pas mal de gardiens de prison, je me rends compte que ce travail est loin d'être simple et facile. Je me permets d'insister sur cet aspect.

Au niveau du recrutement, j'insiste également. Pendant longtemps, j'ai ignoré que l'ouverture de la prison d'Ittre – d'après les explications que j'ai reçues – occasionnera des déplacements d'agents, par

verlengde van het afgesloten akkoord kunnen werken.

De **voorzitter**: Vorig weekend werden diverse teksten onderzocht. Het feit dat het voorstel-Dupont daar niet bij was was geen weloverwogen beslissing maar had te maken met de ongunstige omstandigheden. Er zijn hoorzittingen gepland voor het einde van de maand. Pas nadien beslissen we of het nog nodig is buitenlandse instellingen te bezoeken en zullen we ons buigen over de algemene richting die het voorstel moet uitgaan.

04.03 Minister Marc Verwilghen: De wet op de quota moet eerst van kracht worden voordat de bespreking van het voorstel Dupont kan worden voortgezet.

04.04 Josy Arens (cdH): Ik dring erop aan dat de gevangenenbewaarders de aanvangsopleiding zouden kunnen volgen. Omdat er teveel werk is hebben zij daar tot dusver, hoewel zij al twee jaar aan de slag zijn, immers niet de gelegenheid toe gehad.

Wat de indienstnemeningen betreft, zullen zes personeelsleden van de gevangenis van Aarlen naar de nieuwe gevangenis van Iltre

exemple de la prison d'Arlon vers la prison d'Ittre. Or, six agents de la prison d'Arlon iront travailler à Ittre, ce qui est logique. Cela constitue probablement pour eux une promotion aussi. Mais, comment ces six agents seront-ils remplacés à Arlon, étant donné l'absence, jusqu'à présent, d'une opération de recrutement pour des gardiens de prison?

04.05 **Marc Verwilghen**, ministre: Deux éléments jouent. Premièrement, il existe une réserve dans laquelle on puise actuellement. Il s'agit de personnes qui ont réussi l'examen et ont été formées. On puise dans cette réserve pour combler les 247 emplois vacants.

Deuxièmement, il faudra procéder à de nouveaux recrutements. Cela se fera via une procédure de concours. La sélection terminée, les lauréats devront également suivre une formation. Ils seront en partie formés sur le tas, mais ils auront également la possibilité d'aller suivre les cours à Lantin ou à Bruges.

C'est un système qui a été appliqué avec succès ces deux dernières années. Mais je dois admettre qu'il existe encore des personnes dans le cas que vous venez de décrire. Pour eux, il faudra trouver une solution alternative, dans laquelle la formation peut être garantie.

04.06 **Josy Arens** (cdH): Monsieur le ministre, j'insiste beaucoup sur le remplacement des agents qui vont se déplacer vers la nouvelle prison, que ce soit à Arlon, à Lantin ou ailleurs. Ils seront six à quitter Arlon, dix-huit partiront de Lantin.

04.07 **Marc Verwilghen**, ministre: J'y veillerai.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: De vraag nr. 7456 van de heer Guido Tastenhoye wordt omgezet in een schriftelijke vraag.

*La réunion publique de commission est levée à 14.55 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 14.55 uur.*

worden overgeplaatst. Hoe zullen die zes in Aarlen worden vervangen?

04.05 Minister **Marc Verwilghen**: Er is een reserve. Wat de indienstneming van nieuwe personeelsleden betreft, hebben vergelijkende examens plaatsgevonden en moeten nu nog enkel opleidingen worden georganiseerd. Die regeling wordt al twee jaar lang met succes toegepast. Er moet weliswaar nog een oplossing worden uitgewerkt voor het probleem van de beambten die nog niet de gelegenheid hebben gehad een opleiding te volgen.